

Doma.

Ko šel sem prvič v pestri svet,
sem tiho zaihtel.
Pomislil sem, kako težko
v tujini mi življenje bo,
kako bom osamel.

In mati, oče, sestra, brat —
ihteli vsi so tistikrat,
ihteli žalostno ...
In vsi so me tolžili:
»Ko zopet vrneš se domov,
bo vse bolj radostno ...«

Pa včeraj sem prišel domov —
veselja ni nikjer.
Je v tujih rokah rodni dom,
in mati moja, dragi vsi
uživajo že večni mir.

Fran Hrast.

Pozimi v gozdu.

Kot starčki upognjeni — drevje
pod težo sneženo ječi;
le tupatam izmed beline
se smreka zelena smeji.

Tako še v ledenih nam letih
poraja se nada vseh nad:
da onstran življenja zasije
nam večna, nebeška pomlad.

Maksimov.

